

v Anglii.“ Sir Lucius vytáhl kapesní hodiny, aby se podíval, kolik je. „Jste si přece absolutně jistý, že chcete při této příležitosti vystupovat opravdu sám za sebe.“

„Ano.“ Přestože si stále nebyl jistý, kým ve skutečnosti vlastně je. „Nevidím žádný jiný způsob, jak bych mohl jinak pokračovat v tomto pátrání.“

„Chápete, že váš navrhovaný plán je přinejlepším nejistý a přinejhorším nebezpečný.“

Rafe pokrčil rameny. „Strýček Constantin riskoval život, aby odhalil pravdu, takže to nejmenší, co můžu udělat já, je riskovat ten svůj.“ Instinktivně si přitom pohladil rukou tajnou kapsu v kalhotách, v níž ukrýval nůž, který s sebou všude nosil. „Ačkoli já v tom opravdu nevidím žádné nebezpečí. Když strýčka postřelili, vystupoval pod jiným jménem, takže ten zatracený francouzský špeh nevěděl, kdo strýc Constantin ve skutečnosti je, a tím pádem ani to, kým jsem já.“

„Tím si nemůžeme být jistí. Constantin už nebyl schopen nám říct, jestli byl poznán jako generál Wolford... nebo jestli dokonce nemusel odhalit svou totožnost, aby postoupil ve vyšetřování vpřed. Proto vás varuju před možným nebezpečím.“

Výstřel do hlavy Rafeova strýce ukončil Constantino vyšetřování, jelikož po něm zůstal starý generál upoután na lůžko jako blekotající šílenec. Zatraceně, s Rafem to snad tak nedopadne.

„Ano, ale poté, co jsme od něj získali poslední informace, musím udělat ještě něco víc,“ odušil Rafe. „Když jsem pracoval inkognito, k ničemu to nevedlo. A já potřebuju proniknout do toho hnízda zmijí a odhalit viníka.“

Sir Lucius na něj pohlédl úkosem. „Takže vy považujete sestry Harperovy a Elegantní příležitosti za – hnízdo zmijí?“

„Sestry Harperovy ne,“ opáčil podrážděně Rafe. „Jejich podíl na celé té velezáhadné činnosti je přinejlepším jen okrajový, ačkoli jsem ještě neprověřil nového manžela lady Foxsteadové. Ale jejich otec, jeho sloužící a možná že i jejich matka a její nový manžel jsou v tom namočení.“

„Alespoň tomu věřil váš strýc.“

„A nikdo nemůže říct, že by postrádal správné instinkty pro zpravodajskou práci. Naučil mě všechno, co znám.“

Ale pořád to není dostatečné. Rafe vyhlédl z okna a sledoval míhající se olejové lampy, které toho osvětlovaly jen tolik, co přineslo jeho sledování Harperovy rodiny zpovzdálí. Rafe se až dosud nikdy nesetkal s prohnanějším nepřítelem, než byl Osgood Harper, hrabě z Holtbury. Ten bastard nikdy nešlápl vedle, jak dosvědčoval i jeho úspěšný rozvod s první manželkou a sňatek s jinou ženou z vyšší společnosti. Obojí dosvědčovalo Holtburyho ďábelskou schopnost použít zákony, moc a peníze ke svému prospěchu.

Rafeovi to šlo na nervy. „Pořád ještě nevím s jistotou, kdo je tím špiónem. Ani kam strýc Constantin schoval své poznámky a nejnovější zprávy o tom případu. Ani kdo ho napadl, když toho zjistil příliš mnoho.“

„Tyhle věci vyžadují trpělivost. A už se vám podařilo eliminovat podezřelé lidi v okruhu Harperovy rodiny: několik jeho blízkých přátel, majordoma z Elegantních příležitostí, pár dalších sloužících...“

„Ano, ale čas se krátí. Wellington už kvůli tomuhle špiónovi utrpěl několik dílčích nezdarů. A když teď Napoleon vtrhl do Ruska, Wellington potřebuje ve Španělsku udeřit co nejsilněji, dokud může.“

Sir Lucius znervózněl. „Co ten nový edinburský